
De redacteurs werden in ieder nummer van het tijdschrift vermeld aan de binnenzijde van de omslag. Dit geldt niet voor J. de Graaf (1911-1991); wel wordt hij, evenals R.F. Beerling (1905-1979), H.A. Kramers (1894-1952) en E.B.A. Poortman (1899-2004) als redacteur aangekondigd bij aanvang van de 4e jaargang.¹⁹ De samenloop van omstandigheden deed zich voor dat De Graaf, waarschijnlijk nadat het bericht over de nieuwe redactieleden reeds was verschenen, een beroep als predikant aannam naar Medan, Indonesië, waar hij tot 1946 zou blijven.²⁰

Minimaal één keer per jaargang en maximaal één keer per twee afleveringen, werd aan de binnenzijde van de omslag een lijst met medewerkers afgedrukt. In 1937 telde deze lijst 45 personen. Daaronder waren twaalf hoogleraren, dertien doctores, zeven predikanten, vijf juristen en een architect. In 1940 is de lijst van medewerkers op één persoon na identiek aan die van 1937. Deze gegevens over de redactieleden en de medewerkers laten zien dat het tijdschrift een product was van hoogopgeleiden en universitair geschoolden. De in meerderheid zeer- tot hooggeleerde redacteurs én medewerkers tonen aan dat het tijdschrift een bijdrage wilde leveren aan het debat onder intellectuelen binnen het kader van de ondertitel van het tijdschrift: onafhankelijk en betrekking hebbend op religie en cultuur.

Crisis en bezorgdheid

De jaren waarin *Het Kouter* werd uitgegeven, beslaan een bewogen periode in de Nederlandse geschiedenis. Het laatste decennium van het interbellum ging gebukt onder de in 1929 begonnen economische crisis. In Nederland leken de gevolgen in eerste instantie mee te vallen dankzij de conservatieve koers van het eerste kabinet Colijn. In het midden van de jaren '30 bleken er slechts vertragende maatregelen te zijn genomen: in 1935 bereikte de werkloosheid in Nederland het hoogste cijfer van de jaren '30, terwijl de malaise in de Europese buurlanden reeds over het hoogtepunt heen was.²¹ De ongunstige economische situatie in het midden van de jaren '30 geldt als een belangrijk ankerpunt in de gebruikelijke kenschets van die periode als *crisistijd*. De crisis betrof echter meer dan alleen de economie. Was er, zoals velen meenden, niet eveneens sprake van een crisis van de democratie, en, nog breder, een crisis op cultureel en maatschappelijk niveau? Onder intellectuelen leefden grote zorgen. Zorgen om de cultuur, de kunst, de wetenschap en de politieke ontwikkelingen. In welke richting ontwikkelde zich de moderne mens? Bracht de groeiende betekenis van de techniek alleen vooruitgang? Vertoonde de intellectuele traditie in Europa een stijgende lijn of ging zij bergafwaarts? In welk licht moest men

¹⁹ HK 4 (1939), I.

²⁰ H.J. Heering, 'J. de Graaf', in: R.B. ter Haar Romeny en Joh. Tromp (red.), *Quisque Suis Viribus 1841-1991*, Leiden 1991, 251-252.

²¹ J. Beishuizen en E. Werkman, *De magere jaren – Nederland in de crisistijd 1929-1939*, Alphen aan den Rijn 1980, 51-55; P. de Rooy, *Republiek van rivaliteiten – Nederland sinds 1813*, Amsterdam 2005², 184-190.